

Tuomarilla on asiaa podcastin 6. jakso

Nina Immonen:

Hej och välkommen till det här avsnittet av domarpodden Tuomarilla on asiaa som idag hålls på svenska.

För några veckor sen hade jag förmånen att sitta ner med två erfarna, kvicktänkta, roliga och kloka journalister för att samtala om det intressanta förhållandet mellan domstolar och media.

Själv heter jag Nina Immonen och är tingsdomare och jobbar för tillfället på domstolsverket i Dickursby. Jag gillar jättemycket processrätt och på sistone har jag blivit väldigt nyfiken på frågor som gäller just kommunikation. Gästerna idag, Anna Svartström och Jeanette Björkqvist, är alltså journalister som ofta skriver om krim, blåljus och rättsjournalistik. Det råka sig faktiskt så att samma dag som podcasten spelades in hade Husis haft hela fyra stycken artiklar som var skrivna av dem. Diskussionen idag gäller alltså domstolar och media, och som ni kan tänka er med tre finlandssvenska kvinnor i studion kom diskussionen också rätt så fort igång. Här avhandlas mediernas förväntningar på domstolarna och vice versa. Häng med! Varsågod, Anna Svartström och Jeanette Björkqvist.

Anna Svartström:

.. men som journalist tycker jag att det där är jättebra, ett jättebra tillägg. Sen måste jag säga att det är förstås så att vi ska, och vill vara, själv aktiva. Att vi kan ju inte lita på att all information bara kommer någon annanstans ifrån utan, utan vi måste ju också sovra och prioritera och, och liksom hålla koll på ..

Jeanette Björkqvist:

.. så är det, men det där, jag tycker nog att det var en bra funktion det där för att hon hade journalistbakgrund den här människan som jobba där på Helsingfors tingsrätt.. så har lite koll också på att hur man det där, gör det här. Och jag tror att man, man sparar alltså väldigt mycket arbetstid om inte alla journalister enskilt behöver ringa åklagare, kirjaamo.. Vet ni vart man nu sen ringer och försöker få tag på dom här. Att det skulle finnas någon som har det som jobb att ta emot dom här. Och precis som Anna säger, det betyder ju inte att, att, att det

liksom, att vi inte fortsätter fråga och besvara men jag tror att man skulle spara väldigt mycket tid för väldigt många människor, med att lite koncentrera någon av dom här.. centrala bevaknings.. ansvar..

Nina Immonen:

Faktiskt. Jag, jag instämmer fullt i det ni säger och, och, och jag skulle kunna ställt er en sådan fråga att vet ni, eller har ni hört någonting om mediadomarnätverket?

Jeanette Björkqvist:

Jo, det har vi ju gjort, men det där, sen är jag inte säker på att har alla gjort det.

Nina Immonen:

Nä, okej, men bara för våra lyssnare så kan man ju ändå i, i ett nötskal säga då att, att det precis är dom här tankegångarna som ni nu framför att, att det för det första är en inbesparing av resurser att vara liksom smidig och, och ha... och... ha... in... ett välfungerande informationsutbyte och kanske koncentrera det till, till en person, men det här med mediadomarnätverket går mera igen ut på det att, att vi är ett gäng domare runt om i landet som har sagt att okej, att vi kan finnas med på en lista och vi ställer upp ifall journalister har några bakgrundsfråg... frågor dom vill ställa om rättsväsendet eller dom... något undringar... Och liksom i allmänna ordalag. Vi kan ju... Vi kan ju inte kommentera egentligen enskilda fall för att inte vet ju vi heller mera om dom än någon annan för att vi är ju också beroende av det ni skriver i tidningarna, så att säga. Men att på ett allmänt plan. Och det tycker jag att ha varit, det har varit ganska omtyckt då att, att journalister ringer och frågar att hur var det här och, och kan du reda ut dom här begreppen och, och sådant att, att. Och sen, det är liksom en bit att, att finnas till hands, men det andra är det att vi försöker också befästa det här med att domarna skulle bli bättre på, alltså dom enskilda domarna i sina egna mål, skulle bli bättre på att skriva små referat, pressmeddelanden, vad man nu vill kalla det... Bara så, så här, och ge ut det till allmänheten som då skulle säkert också underlätta det här att vi kan kolla att är här någonting intressant som vi vill spinna vidare på eller räcker den här informationen, är den intressant. Och det här jobbar vi liksom internt med då att göra det, för att vi har som sagt inte

informatörer på varje domstol som, precis som här sades, så då skulle vi kanske envarje domare också kunna tänka att i ett sådan här hög.. vad kallas det.. medialt.. ett, ett, case med mycket medieintresse redan från förundersökningen och så bortåt så, så där skulle det ju bli mera, mera huvudregel att man skulle alltid göra en liten, kort resumé åtminstone. Att nu ges domen, eller nu finns.. Liksom så här. Så att jag tror att det skulle underlätta, eller det här har vi ju spärta upp alltså redan.

Anna Svartström:

Jo, och det är nog, jag måste säga att det är, det är uppskattat. Ett färskt exempel var när den här domen.. från Helsingfors tingsrätt, om det här signal.. underrättelse.. center fallet. Och, och Helsingin Sanomat kom så, så, så fanns det en sådan här summering och, och jag tror att vi är många journalister som uppskattade det. Sen tycker jag nog att man som journalist också behöver ta till sig domen. Men... det är alltid en viss, viss kamp mot, mot klockan och i den här digitala världen vill vi fort få ut nyheter och då tycker jag att det, det hjälper om det liksom är ett, ett välskrivet referat eller en summering.

Jeanette Björkqvist:

Jo, men inte på det sättet som polisen gör, att dom sätter ju också ut sen sina utan kontaktuppgifter och utan någonting, att man liksom ger ut och tänker att det här går som sådant. Att sådant uppskattar vi inte.

Nina Immonen:

Bra, tack för tipsen. Nä, men vi brukar faktiskt nog ha så att, att, att man skall... Att det skall finnas en person som skall finnas.. till hands för.. tilläggsinformation och, och att man kan vara i kontakt då och liksom få ännu fråga någonting extra så att, det strävar vi till att ha.

Anna Svartström:

En, en fråga där som jag funderar på är hur ser du, Nina... På det, borde.. Borde domarna vara mera.. Ha en aktiv roll också när en dom har getts?

Jeanette Björkqvist:

Jo, för de är nog väldigt tillbakadragna.. Finlands åklagare och försvarare.. Nä..

Anna Svartström:

Precis, i Finland finns ju liksom inte den, den traditionen. Utan tanken är väl, eller hur, att det är liksom, att det är rätten som har.. Fattat det här beslutet. Att det är inte ett så personifierat fall. Men jag funderar hur, hur ser du på det. Fördelar, nackdelar med det.

Nina Immonen:

Det är faktiskt, det.. Håller precis med igen om att, att vi, vi är konservativa på den punkten och tänker att, att det som, att motiv.. Dom skrivna motiveringarna och sedan resonemanget och slutsatsen.. Där finns allt, och det finns ingenting att säga på ett annat sätt eller tillägga. Och så är det ju ändå egentligen inte, utan vi vet alla att det är.. Det kan finnas samma information, man säger samma sak men det att man säger det muntligt med lite andra ord eller lite mera kortfattat, att det finns en person som, som gör det här uttalandet så.. Så, ger nog en annan klang på det hela.

Jeanette Björkqvist:

Ja, och det är ju alltså i, i medier, alltså det gäller ju då särskilt förstås i radio och TV, men också tidningar, att man skall ha citat. Och citat kan man inte ta ur ett skrivet papper, det går helt enkelt inte.

Nina Immonen:

Just det, det där har jag inte faktiskt tänkt på men.. Men i Sverige så kör dom ju nog med det här och dom är mycket bättre på det här med, med, med media och.. Kontakter och, och, och just det här tänket tänker jag. Alltså både då att man kan öppna upp och förklara, och jag har följt med vissa presskonferenser där domarna har ställt.. Eller chefsrådmannen, rådmannen, den som har avgjort målet så har, har, har då funnits tillgänglig för frågor och har kunnat till exempel.. Jag tyckte, jag var jätteimponerad en gång när, när det sades att nu har vi dömt ut, skulle det ha varit det där.. Överkörningarna på Drottning.. Den där terroristgrejen.. Men, men att nu har vi, att det finns sådana här vissa.. Tabeller för skadestånd, för personskada i sådana, i den, i trafikolyck.. Eller vad man nu ska säga så, så.. Men nu anser vi i det här fallet att det finns orsak att, att frånga den här tabellen och döma, utdöma ett högre belopp. Och liksom, bara det här, i några meningar, så förstod man att, att det finns en grund som man vanligtvis liksom följer, men att nu fanns det extraordinära omständigheter som gjorde att man kunde frånga det. Och det blev klart som korvspad. Och det här skulle ha kunna bli ganska, på ett sätt svårt att.. Förstå helt enkelt, ur den skrivna texten. Så sådant, sådant gillar jag faktiskt. För att det blir liksom mycket tydligare. Sen.. Sen det att börja sen hemskt mycket gå in på att varför man satte tilltro till ett visst vittne eller, eller.. Liksom i detaljerna analysera sedan någon bevisning, bevismaterial och sådant, det kan vara lite.. Svårt. Och så.. Men att, att dom här grundpoängerna egentligen så, så skulle man bra kunna framföra muntligt. Så, det tycker jag att vi skulle kunna ta till, bli bättre på, i något uppmärksammat mål åtminstone.

Anna Svartström:

Och visst är det så att man blir.. Att det är.. Att det kan vara liksom ett nöje, eller att det ger ju mycket också att läsa en välskrivna dom, måste jag ännu säga. Att, att.. Att det, det ger ju sp mycket mera om man kan på något sätt, på, på ett enkelt sätt följa det juridiska resonemanget. Hur rätten har, som har lett fram liksom till den dom som det har blivit. Det är säkert också en viss konst att skriva sådana här domar.

Nina Immonen:

Hej, det här var ju jätteintressant. Vad har ni för åsikt om hur.. Domarna skriver?

Jeanette Björkqvist:

Jag skall inte säga någonting, men jag säger alltså man måste ta det från ett annat håll, alltså det att det där.. Jag vet, alltså så mycket har jag haft att göra med jurister och.. Kanske inte så mycket med domare, men med jurister och åklagare och alltså folk som snurrar där omkring, att man kan ibland vara ganska irriterad på media.. För dom flesta alltså journalister är ju inte utbildade jurister. Och jurister, har man en juridisk alltså utbildningen då är man ju väldigt fast vid juridiken och det är väldigt och det är mycket noggrant, och det är komplicerat och ingenting är enkelt och skall förenklas. Men det där, där med en sådan här alltså grej så skulle man kunna det där.. Också.. Kanske undvika någon sådan här.. Det kan ju hända missar, eller det händer ju missar, och sedan blir.. Juridiskt bildade människor väldigt irriterade på journalisterna för att man använder fel termer eller man har missförstått någonting eller.. Eller så här. Men det vet jag att du sa själv när vi började att, att de var välskrivna. Men hur kategoriserar, vad är välskriven? Är det att det är juridiskt korrekta termer till exempel?

Nina Immonen:

Jo, jätte.. Tack för frågan. Jo.. Alltså jag säger inte.. Ärligt det här inte, uppriktigt det för att ni sitter här i studion, utan jag har länge tänkt på att, att, att det är ju en jättebra journalistik och en.. Till exempel bara det att man för fram också försvarets ställningstagande. Alltså att det är jämvikt och balans på, på, Dom här.. Att det inte är bara polisens eller åklagarens påståenden som, som framförs. Och sedan, så att den här balansen. Det är balanserat och det är sakligt. Och på något sätt tycker jag om den här rubriceringen, att, att man.. Ganska klart och tydligt visar att, att vilken instans man.. Liksom säger någonting eller påstår någonting, att var det nu just en hovrättsdom eller är åklagaren av den här åsikten eller polisen och.. och.. så att.. Och sen tycker jag ju att dom i sak är väldigt rätt refererade, att det, det uppstår aldrig för mig en sådan där känsla att vänta nu, att nu förstod jag inte riktigt, att här var något luddigt att.. Hopp.. Eller.. Utan att, det är ju som, rätt och korrekt beskrivet..

Jeanette Björkqvist:

Det där är ju sedan sådan där referatbevakning på något sätt, för det som händer sedan, alltså ur domarperspektiv, så det är ju det att sedan kommer den här domen och sedan börjar den här kritikstormen. Där domaren på något sätt står utanför. Du vet att sedan när man granskar, till

exempel som jag granskar, till exempel då våldtäktsmål eller jag granskar djurskyddsbrott och vet du, hur dom döms olika och så här så.. Så då blir det, sedan riktas den här udden, vet du, mot.. Mot det där, att hur avgör man, och hur tänkte man nu riktigt och varför tänker man så olika och... Och så här, du vet sedan dom här stora sakerna..

Anna Svartström:

Jo, och visst är det ju så att, att när vi.. I alla fall delvis, jag helt och hållet och du delvis.. Publicerar det på svenska, så nästan allt vi tar in är ju.. Är på finska. Det är ett faktum. Det är ganska sällan som vi, som.. Vi följer med rättegångar eller läser domar eller överlag kanske gör intervjuer på, på svenska.. Gällande det här temat. Och så är det ett juridiskt språk, precis som du sa, så ska det ju vara korrekt men det är också ganska komplicerat. Så visst blir vi ju som en slags tolkar... Så att, det är liksom nödvändigt att vi.. Förenklar och gör det liksom till en.. Vett.. På något sätt en lättfattlig svenska, men sen utan att det blir helt.. Fel. Och det kan bra hända att de som verkligen kan juridik ibland tycker att vi förenklade för mycket, men att våra uppdragsgivare är ju läsarna och vår publik, så det är, det är.. Det är ändå.. Jag står för att vi, för att vi gör det, men det är självklart så att det är en balansgång där.

Nina Immonen:

Jag håller nog med om det att, att det är klart att det skall vara.. Och det är ju ert jobb och det är ju er kunskap att kunna skriva det just så att det blir lite förenklat.. Eller allmängiltigt. Att där inte är den där fackterminologin som ingen sedan förstår fast det skulle vara hur juridiskt korrekt så, så det där fattar jag nog helt. Men vad skulle jag säga nu.. Känns det då orättvist att pressmeddelanden och.. Nå domar kan man ju inte göra så mycket åt, dom är ju på det språk som rättegången har varit men.. Att, att allt är på finska. Ni blir alltid efter med scoopen eller något sådant. Att, att känns det liksom.. Eller finns det någonting man kan göra åt det?

Jeanette Björkqvist:

Nej, det finns nog ingenting man kan göra för att vi lever i Finland och det mesta går på finska. Sedan blir man ju det där, ganska gardad, men nog sitter man ju ibland alltså, och nog känner mina kolleger till som brukar sitta med mig någonstans, så dom vet nog att vilken..

Lyx ställning dom har. Nu hade jag det här, det här alltså gäng-caset så där var ju en sådan här liten chans, uns, att det skulle ha gått någonting på svenska. Den ena, alltså huvudåtalade, talar endast svenska och sedan..

Nina Immonen:

I vilket mål sa du?

Jeanette Björkqvist:

Det här gäng.. Gäng-grejen nu som jag det där.. Den här så kallade Södertälje-maffian, om det nu sedan var en Södertälje-maffia eller inte, det kanske är klart när den här podden kommer ut. Men det där.. Och då blev det ju väldigt krångligt för att allting gick ju på finska och det skulle tolkas, han hade alltså online-tolkning och det där, och sedan när han sa någonting så, så tolkades det direkt alltså i salen. Och jag hade önskat, jag sa åt mina kollegor att å vad jag hade önskat att allting skulle gå på, på det där, svenska nu. Att han får tala allt på svenska och få simultan tolkning, alltså dom andra. Att dom en gång skulle få uppleva att hur är det när allt material kommer på ett annat språk. För det är nog väldigt sällsynt att man får någonting på svenska.

Anna Svartström:

Det blir ju en.. Det blir ju så att vi oftast tar in på finska. Sen ska vi översätta till svenska, men förstås att kolla att.. Alla termer är, är rätt, att vi översätter dom rätt. Finlex, måste jag säga, är i ganska aktiv användning hos mig.. Och vi, jag menar, vissa termer sitter.. Det där, men, men jag tycker ändå att det ofta lönar sig att dubbelkolla. Att visst var det ju så här som det faktiskt står skrivet på svenska. Och sen det där skall du dessutom då göra det till en, till en liksom vettig, ett vettigt tidningsspråk. Så det är många steg där i den rapporteringen.

Jeanette Björkqvist:

Men det är ju lyxigt att jobba på finska, för att då får man ju allting precis så som det skall vara.

Nina Immonen:

Det där, sedan skulle jag fråga ännu att, vad skulle ni önska er av rättsväsendet. Att antingen liksom just nu, eller i framtiden, och det kan ju gälla då domstolar, poliser, åklagare eller vad ni nu, vad ni nu har för tankar. Så... Vad säger Jeanette?

Jeanette Björkqvist:

Nå vi skall inte gå in på polisen alls för det kräver en helt egen alltså sändning och deras alltså hemlighetsmakeri. Men det där, det finns alltså vissa tingsrätter, till exempel Västra Nylands tingsrätt som har, i någon, i något skede, jag vet inte riktigt när, men dom har börjat alltså det där.. Automatisk och självmant mata ut, alltså, information om case som dom har behandlat och det är nog väldigt bra. Att på något sätt den här liksom, att man själv då också går ut och försöker alltså aktivt informera. För att sedan finns det andra som du får alltså gräva och du får söka och det är liksom, man kommer att få ett stort jobb att få reda på.. Saker..

Nina Immonen:

Att menar du mål som har handlagts eller som kommer upp till..

Jeanette Björkqvist:

Som alltså är domar som har kommit.

Nina Immonen:

Just det

Jeanette Björkqvist:

Så skickar man ut alltså idag kom det och det och idag hände det och det. Med diarienummer, för den här diarienummern är också en sådan här jakt som kan pågå alltså i evigheter. Det är inte alltså några sådana här självklara saker som man tänker att man sitter inne i, i rättsväsendet. Att vi måst ha dom där diarienumren och det är inte alltid så hemskt enkelt att börja.. Annars tycker jag nog att, det där, att till exempel om man gör sådana här tietopyyntö, så tycker jag nog att rättsväsendet i regel är väldigt, alltså, snabba, tjänstvilliga.. Och betydligt enklare att ha och göra med än poliser, till exempel.

Anna Svartström:

Jag skulle också säga, det där, för oss som journalister är det ju A och O att vi får information och offentlighet är någonting som vi, vi liksom talar för. Det betyder ju inte att allt som vi tar del av är någonting som vi skulle publicera utan vi följer ju våra etiska.. Riktlinjer. Jag tror att det ibland liksom finns en missuppfattning där, att det är klart att vi sårar, sårar en, en massa. Och då upplever jag också att kontakten med domstolsväsendet är mer oproblematiske än med polisen som, som har gått in för en väldigt försiktig tolkning. Och det där, av förundersökningslagen till exempel, vilket ställer till med problem för oss och, och liksom onödiga.. Delvis tycker jag alldeles onödigt, onödigt krångel.

Jeanette Björkqvist:

Men sedan finns det ju också som exempel på sådana väldigt bra domare som, som det där, när det är alltså hemligstämlade case, och det, det finns ju människohandel ännu per definition, i regel alltså hemligstämlat, särskilt grov människohandel. Men sen att man ändå försöker, i den mån det går, så skriver man ut alltså det som går att skriva. Och det finns alltså sådana som riktigt alltså har arbetat med det här, att man ger så mycket det går utan att alltså det där riskera någonting. För att utan sådan information så kan man ju inte heller alltså på något sätt fånga in fenomenen, fenomen eller granska dom eller på något sätt liksom lyfta upp det här. För att det var nog länge så att det var totalt hemligt, det kom inte ut någonting alls. Och det tycker jag, det är alltså en trend som jag applåderar.. Stort.

Nina Immonen:

Där kan jag tillägga.. Det har varit roligt att höra.. Alltså det finns faktiskt en lagparagraf som säger att, att om domen, om domen, inte bara då alltså handlingarna, dokumentationen eller rättegången, men om själva domen hemligstämplas, sekretessbeläggs, så då ska man egentligen göra alltså en sådan här offentlig resumé. Och så att det låter bra och det är ju, det är just att du kan inte ha... Hemliga domar fast dom skulle vara hur känsliga som helst men man kan ju nog sen skriva, just som du säger, så mycket som möjligt... Som det bara går och att man skall ju kunna både belysa då den här, den här juridiska argumentationen och straffmätningen och, och liksom.. Ersättningsnivåer och sådant. Att inte är det ju, inte är vi ju ute efter någon att. Vem.. Vilken person det var som var utsatt..

Jeanette Björkqvist:

Nä, och då när jag tog till exempel ut alltså ganska mycket, över hundra sådana här våldtäktsdomar, så i regel är dom ju alltså det där förstas sekretessbelagda. Men alltså, sen att man gör det på ett sådant sätt att det inte är allting, utan det som behöver.. Men alltså, det är ju.. I Finland har kanske myndigheter ibland lite problem med det här, att för säkerhets skull så mörkar man allting, så som polisen. Till exempel.

Nina Immonen:

Jag kan där också säga lite.. Orsaken till dom lite olika tolkningarna och praxis utan att liksom på något sätt ta, ta parti eller försöka, försöka.. Desto mera förklara men, men grejen är.. Eller problematiken uppstår just av det att polisen har en annan offentlighetslag än vad domstolen, och det känner ni säkert bra till men till vår, våra åhörare, alltså att, att.. Det, det liksom byter.. Ändrar lag, normerna, och, och vad som är sekretessbelagt och vad som är offentligt så, så.. Skiftar från det att, att ärendet kommer upp då till, till rätten. Och, och det här.. Det här kan ju vara.. Eller det är liksom jobbigt bara, helt enkelt. Också för tolkar, har jag förstått. Att dom har ju ganska svårt att få ut.. Dom skulle vilja förbereda sig för sitt uppdrag och, och så vidare bortåt. Och då säger jag inte att dom aldrig skulle få någonting från polisen men att jag har upplevt att det finns liksom lite gnissel kanske där. Och vi har funderat på att vad skulle kunna vara en lösning, att en.. Bara en helt ny, ny lagstiftning som på något sätt skulle beakta hela.. Maskineriet, kedjan av aktörer på något sätt, eller.. Jag vet inte, men, men det där.. Det där är, är tyvärr nuläget.

Anna Svartström:

Det som jag tycker Nina att du, du.. Vi.. Vi stanna lite där vid tingsrätten att det är självklart att vi också följer med hovrättsavgöranden och, och.. och beslut från Högsta domstolen. Att ingen tror att vi, att vi inte gör, gör det. Men det är ju också enklare liksom, då det är fråga om själva processen att det är ju enklare eftersom det är.. Det, det kommer färre sak, saker därifrån.

Nina Immonen:

Nå Högsta domstolen.. Vad skulle ni säga om deras.. Deras linje. De har ju proffsmänniskor där som.. Ger ut väl.. Informatör och sen skriver pressmeddelanden. Jag tycker själv att, att föredömligt alltid på två språk, alltså åtminstone en..

Anna Svartström:

.. En liten summering på svenska..

Nina Immonen:

Hur skulle det vara om vi skulle avsluta med att ni skulle berätta ännu något, något minne, någon grej som ni, ni har upplevt eller erfårit när ni har varit i en rättssal eller annars i ert arbete då i kontakt med domstolarna.

Jeanette Björkqvist:

Skall det vara en rolig historia eller vara en sådan här..

Nina Immonen:

Hör du, shoot!

Jeanette Björkqvist:

Jo, jag var ju det där med på den här Tony Halmes, den här rättegång, den första direkt TV-sända debatten och det var ju nog, det där, ett minne som man lever länge på. Det.. Alltså jag faktiskt har funderat efteråt att, att sändes den någonsin på nytt. Alltså det var faktiskt direktsänt inne ifrån rättssalen, det var helt alltså historiskt. Och han, han den här, vad hette han nu den här, Hämmäläinen tror jag det var som var åklagare och han betedde sig som att han skulle vara på en amerikansk TV-serie. Han var helt alltså i sitt esse. Det var kanske en av dom, på något sätt liksom, på det sättet livligaste rättegångar jag någonsin har följt med. Dom är ju inte i regel så spirituella dom här.

Nina Immonen:

Anna då.

Anna Svartström:

När dom följer ett visst formulär som kanske kan kännas torrt också. Men det beror ju på hur man, hur man ser på det.. Det är nog en intressant och lite svår fråga.. Det första stora juridiska fall som jag följde med var faktiskt när jag var korrespondent i Stockholm. Och, och det var det här terrordådet på Drottninggatan. Och det var intressanta att.. Alltså ett otroligt tragiskt fall som man önskar ju verkligen att det aldrig skulle ha hänt, men, men det var rätt intressant att följa med rättegången. Dels för att, för att.. Det var i ett annat land, som ändå är nära oss men vissa saker är lite annorlunda och så var det jätte stor.. Mediabevakning. Och det var rätt intressant att se också hur de svenska kollegerna och internationella medier.. Skötte den här bevakningen, hur de, hur de lade upp den.

Nina Immonen:

Själv är jag jätteimponerad av Breivik-rättegången då också, hur det sköttes i, i Norge och hur fort. Alltså nu minns jag ju inte exakt men jag upplevde att det, det liksom behandlades ganska snabbt. Och, och alla fick komma och titta och alltså.. Det var.. Man hade tänkt på allt, att dom hade några små klistermärken eller någonting, att jag vill inte att, att journalister pratar med mig och.. Ber om liksom att de respekterar det och, och allt möjligt alltså då, då minns jag bara att jag tänkte så där att wow, det var.. Det var strongt gjort alltså..

Jeanette Björkqvist:

Men det är lite stelare i Finland, det är nog bara så det är... På många sätt. Allting.

Nina Immonen:

Tack skall ni ha för att ni kom, det har varit jätteroligt att prata med er.

Anna Svartström:

Tusen tack.